

Зі щоденників Стецького

Знову про Пуцятів

Ця інформація дасть читачеві певне уявлення про старовинний рід князів Пуцятів (Путятів) — перших володарів Тучина й околиць. Зазначені дворяни були впливовим, могутнім, але маловідомим родом, і належали до того «молочного шляху князів», що простягався над Горинню. При цьому, як влучно підмітив польський історик Юліан Бартошевич, князів бідних і без ясно окресленого геральдичного становища.

Та, як би там не було, Пуцяти мали власний герб (герб Сирокомла), а свій рід вели від правителів Червоної Русі і Галича. Потім вони розділились на дві гілки, одна з

яких, осівши на початку XV ст. на теренах Московської держави, дала початок двом князівським родинам — Бабичевим і Соколинським (Сокольницьким), а інша залишилась в Речі Посполитій та мешкала на Волині й Україні.

Правда, ці останні уже в XVII ст. занедбали князівський титул, стали дрібнішами, та поволі збідніли. З початком XVIII ст. про них уже ніхто нічого не чув. «Сьогодні, — зазначає

на останок Тадеуш Єжи Стецький, — Пуцяти належать до міфічних родів, на згадку про котрих можна наткнутись лишень у старих архівах. Та все ж, безперечно, вони існували дотепер. З крові, кісток і плоті. Навіть зі своїм князівством, згідно старих волинських документів».

Отак часом — поступово, непомітно — і минає світська слава.

Юрій КУЗЬМІН.